

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria s[e]c[un]da post p[ri]ma[m] Do[mi]nica[m] aduent[us].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Feria II. post primam dnicam

Deposito igitur ornatu venit heatus bernardus ad eam: et ait Sufficit enim tibi matrem Christi imitari. Nam stultissimum est Christum tali ornatu provocare: quia ornatu vanus non est aliud quam rete diaboli et gladii igneus bifacurus occidens labentis animam per superbiam: et aspicientis animam per luxuriam de quibus animabus redditura es rationem. Mala ergo ex his verbis per octa seculum deseruit et cum licentia mariti religionem intravit ubi laudabiliter virginitate preparata non corpora sed corda. Eccl. ij. Qui timet dominum preparabit corda sua et in conspectu eius sanctificabunt animas suas.

Pro tertio. Audisti etiam quod iura dicuntur. xliij. q. v. Scriptum est. de pe. di. v. c. i. h. Semp offerat. Abel placuit deo: et ideo est oblatio. q. d. Non placuisset oblatio si persona non fuisset grata. Et lex dicit. Nullus indignus deo salutem accipit. L. de servit. torib. l. cum introissent. Pone casum de eo qui inimicus est. regis qui in presumit comparere coram rege in festo regio: et corat. quod h regi displicet et. Expone. Horat. illud. Esa. j. Quamini mundi estote auferte malum cogitationum vestra ab oculis meis.

Feria secunda post primam dnicam ad ventum.

Abjiciamus

Ambulate dum lucem habetis ut non tenebre vos comprehendant et qui ambulat in tenebris nescit quid vadat. Jo. xij. Abjicere debemus etiam quoniam ait ipse dominus. Ambulate. et. Ubi sunt tenebre consideranda. Salutaris exhortatio. Ambulate. l. h. Exhortationis. et. ut non tenebre. Rationis confirmatio: et qui in te. et. De primo. Eph. v. Ut filij lucis ambulate. De secundo. Matt. xxv. Servum inutilem projicite in tenebras exteriores. De tertio. Proverb. iij. Via impiorum tenebrosa nesciunt ubi corruunt.

Abjiciamus etiam. **P**ro primo. An necessarium fuerit ad reparationem generis humani deum incarnari. Quod non: quia per incarnationem nihil virtutis deo accrevit ergo absque incarnatione reparare potuit. Contra. Necessarium fuit divinam provisionem in scripturis expressam implere. **R**idet tho. in. l. ij. par. q. i. Ad finem aliquem aliquid de necessarium dupliciter. Uno modo sine quo non potest esse sicut abusus necessarius est ad preservationem vite. Alio modo quod convenit provenit in fine sicut equus dicitur necessarius ad iter. Primo modo non fuit necessarium deum incarnari ad humani generis reparationem: sed secundo modo. Dicit enim Aug. xij. de trinitate. Ostendam quod non alium modum possibilem deo defuisse cuius partem cum cetera equaliter subiaceret: sed sanande misericordie convenientiore alium modum non fuisse. **H**er. tho. **P**ro secundum. Vis divina operatio cetera creaturas voluntaria est et continens. Unde de omni tali ope dicitur potest in esse persona illud juvenalis. Sic volo sic iubeo sit pro revo lunas. Sicut enim tractat Aristoteles. v. metaph. Aliter qui absolute sunt contingentia necessaria dici possunt ex suppositione finis sicut aliquid dicitur aliter necessarium sine quo non potest haberi esse ut homo sine vestibus. De hoc ergo modo necessarii quod in necessarium et. Dicitur enim. ut supra. Et qui concludit in homines miranda benignitatis suavitate. Jo. xij. Sic deus dilexit mundum ut filius sui daret ut o. qui credit in eum non pereat. h. ba. vi. eter. Videte quod si creditis in eum. Forte dicitur quod sic. Sed notate quod credere in eum (ut dicitur Aug.) est credendo sibi adherere: credendo in eum tunc quod reuera esse non potest nisi fuerit eius mandata. Audite o peccatores et. Erubescatis et. recognoscetis dei benignitatem qui propter miranda est cum posset aliunde reparare genus humanum. Noluisset enim habere aliter facere nisi sibi vivendo naturam humanam. **F**igura. Matt. viij. Cum passer dominus aliter sanare leprosum noluit tamen nisi tangendo benigne. Et qui tractu leprosus ille credens mundatus est. Expone. Certe benignissime retigit deus naturam humanam cuius eam sibi assumpsit. Et qui tractu mundari possunt omnes in eis credentes. Prover. xv. Per fidem purgantur peccata.

sam implere. **R**idet tho. in. l. ij. par. q. i. Ad finem aliquem aliquid de necessarium dupliciter. Uno modo sine quo non potest esse sicut abusus necessarius est ad preservationem vite. Alio modo quod convenit provenit in fine sicut equus dicitur necessarius ad iter. Primo modo non fuit necessarium deum incarnari ad humani generis reparationem: sed secundo modo. Dicit enim Aug. xij. de trinitate. Ostendam quod non alium modum possibilem deo defuisse cuius partem cum cetera equaliter subiaceret: sed sanande misericordie convenientiore alium modum non fuisse. **H**er. tho.

Pro secundum. Vis divina operatio cetera creaturas voluntaria est et continens. Unde de omni tali ope dicitur potest in esse persona illud juvenalis. Sic volo sic iubeo sit pro revo lunas. Sicut enim tractat Aristoteles. v. metaph. Aliter qui absolute sunt contingentia necessaria dici possunt ex suppositione finis sicut aliquid dicitur aliter necessarium sine quo non potest haberi esse ut homo sine vestibus. De hoc ergo modo necessarii quod in necessarium et. Dicitur enim. ut supra. Et qui concludit in homines miranda benignitatis suavitate. Jo. xij. Sic deus dilexit mundum ut filius sui daret ut o. qui credit in eum non pereat. h. ba. vi. eter. Videte quod si creditis in eum. Forte dicitur quod sic. Sed notate quod credere in eum (ut dicitur Aug.) est credendo sibi adherere: credendo in eum tunc quod reuera esse non potest nisi fuerit eius mandata. Audite o peccatores et. Erubescatis et. recognoscetis dei benignitatem qui propter miranda est cum posset aliunde reparare genus humanum. Noluisset enim habere aliter facere nisi sibi vivendo naturam humanam. **F**igura. Matt. viij. Cum passer dominus aliter sanare leprosum noluit tamen nisi tangendo benigne. Et qui tractu leprosus ille credens mundatus est. Expone. Certe benignissime retigit deus naturam humanam cuius eam sibi assumpsit. Et qui tractu mundari possunt omnes in eis credentes. Prover. xv. Per fidem purgantur peccata.

Pro secundo. super de duobus et. nunc de tertio quod est exequibile conclusio confirmatio cum dicitur. Induimini dominum iesum. i. formam et conversationem domini nostri iesu christi. sic induit erat pau. q. dicebat. Gal. ij. Quis ego iam non ego: vivit autem in me christus: sed autem non potest fieri nisi prius abijciat opera tenebrarum. **L**uce. nieter autem dicit dominus iesus induentem se per christum. Indumentum enim est corporis circumdatus

etiam itez caloriz cofuatiuū: z exterioris
indumētī expulsiuū siue repulsiuū Sic
dñs iesus pñs corā hūano p gratiā ipm
circūdat. feruorē charitatis cōseruat z ab
hostib⁹ dñat. iō recte dicit indumētū no
strū. Eph. iij. Renouamini in spū men/
tis vfe z induite nouū hoīem. i. chm qd hz
deū creat⁹ ē scz qd ad hūanitatē. Sūt autē
p̄siderande tres hui⁹ indumētī p̄ditides

Prima est venerāde sublimitatis.

Secda est desiderande vtilitatis.

Tertia ē obseruande necessitatis.

Prima est cōditio venerande sublimi/
tatis q̄ signat⁹ p h̄ nomē dñm. Apoē. xix.
Dñs dñantū. iō ipm induimini p subie/
ctionis reuerētiā. ps. Nōne subiecta erit
deo aīa mea. Secda est p̄ditio desider/
rāde vtilitatis qz iesus. i. saluatorē. Mat.
j. Vocabis nomē ei⁹ iesum. ipē em saluū
faciet populū suū a peccis eoz. iō induim/
ni eū p affectōis beniuolentiā. j. Jo. iij.
Diligam⁹ dñm qm̄ ipē prior dilexit nos.

Tertia est p̄ditio obseruande necessita/
tis cū dñs chm. i. vnetū plenitudine grē a
q̄ oīs alia grā diriuat⁹: z sic grām q̄ nobis
pmaxime necessaria ē: h̄re nō possum⁹ ni
si ipm induamur. Jo. j. De plenitudine ei⁹
oēs accipim⁹: iō ipm induamini p confor/
mationis efficacīā: qz chm̄ dicit⁹ a chzo
iō formā z cōuersationē chm̄ induere de/
bemus. Predicte ergo cōditōes nos ex/
citare debent ad induendū dñm hoc ē ei
indumentū dignissimū vtilissimū z maxi/
me necessariū. Sed heu multi diabolū
magis q̄ chm̄ induunt: diabolo se cōfor/
mātes. j. Jo. iij. Qui facit peccm̄ ex diabo/
lo est qm̄ ab initio diabol⁹ peccauit. Ado
q̄ppe cōfigurant diabolo vt vere dicant
filij diaboli: imo etiā peccōr diabolus pōt
dici. Exemplū de iudeis quib⁹ dicit dñs
Jo. viij. Vos ex patre diabolo estis. Et de
iuda p̄ditore de q̄ dicit dñs. Jo. vj. Tu⁹
ex vobis diabolus est: iō bene dñs eph. iij.
Nolite locū dare diabolo.

Pro tertio. Audistis zc. Cauete ne
mag⁹ diaboli q̄ chm̄ gerat⁹ signa sic
chm̄ nō possēt nūerari inter mēbra chm̄
sed diaboli. Nam sic h̄. xij. dis. nō decet.
Mēbra cōformāda sūt capiti. Et Insti.
de re. mili. Diliges dñm habere signa sui
p̄ncipis. Pone caluz. Sint duo capita/

nei p̄trarij alter gerit insignia p cruce al/
bam. alius autē figurā nigrā hirci: inuent⁹
es aliquē gerētē signa scdi querēs cui⁹
es. Si dixerit talis capitaneus: qd crucez
albā gerit. Non statim dices: mētiris qm̄
habes insigniū alteri⁹ zc. Expone. Hora
do tñ illud. j. pe. iij. Dñm chm̄ scificate
in cordibus vestris.

Feria. iij. post p̄mā dñicā aduent⁹.

Abjiciamus

zc. De⁹ lux est z tenebre nō
sunt in eo vllē. Si dixerim⁹
quoniā societate habemus eū eo z in tene
bris ambulamus: mētiram⁹ z veritatē nō
facim⁹: si at in luce abūlam⁹ sic ipe i luce
societate hēim⁹ ad iucē z sanguis iesu chm̄
filij ei⁹ emūdat nos ab omni peccō. j. Jo. j.
Abjicere debem⁹ zc. qm̄ deus lux est. zc.
Ubi sūt tria p̄siderāda. viz. Diuine ma/
iestatis luminosa p̄fectio. Deus est lux zc
Hūane fatu. tatis tenebrosa abusio. Si
dixerim⁹. Nos e fragilitatis grōsa infor/
matio. Si aut in luce zc. De p̄mo. Sap.
vij. Inextinguibile est lumē ei⁹. De scdo
ij. Loz. vj. Que societates lucē ad tenebras
De tertio Jo. xij. Dū lucē habet⁹ credite
in lucem vt filij lucis sitis.

Abjiciamus zc.

Pro p̄mo. An sola hoīs liberatio a
miseria fuerit rō p̄pter quā fili⁹ dei ē
incarnat⁹ sic qd si adām nō peccasset fili⁹
dei incarnatus nō fuisset. Qz nōnihilō min⁹
incarnat⁹ fuisset: qz dignitas hūana natu/
re nō est augmētata p peccm̄: maxima autē
dignitas est qd hoc qd a deo est assumpta.
Cōtra Aug. li. de. p. dñi. Si hō nō peccas
set fili⁹ hōis nō venisset. Uide rñ. in alio
aduentuali p̄cedenti. Feria. ij. post. iij.
dñicā Artic. o. ij. Pro fundamēt. Luz
volum⁹ rē aliquā cognoscere inq̄rendū ē
de ei⁹. Uñ aristo. j. phyl. Tūc vnūqd
qz arbitramur cognoscere cū cās ei⁹ z p̄n
cipia cognoscim⁹. Et p̄gil. di. i. georgiā.
Felix qd potuit rex cognoscere cās. Querit qd
d icarnatōis cā. An p̄cisa cā fuerit libatio
hoīs zc. Dic rñ. Et qd recollige qd deuore
do dēim⁹ grā agere qd tā benignē voluit su
curere hoī p̄ditō qz vt dñs. j. l. j. chm̄ ies⁹